

Свободно врѣмето да си минавамъ
Прѣзъ президникъ, въ нѣкой хубавъ лѣтенъ день.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Летѣтъ и бѣгатъ безвъзвратно днитѣ,
Редѣтъ ще ви научи врѣме да пестите.
Но ето азъ какъвъ ви давамъ умъ:
Захващайте съ Collegium logicum.
Така духътъ ви ще да се дресира,
Въ чепикъ испанки да се свира,
И прѣдпазливо ще се влачи
На мислитѣ по пѣтя, безъ да крачи,
Залутанъ ту на прѣдъ и ту назадъ
Въ съмнѣния и съ ядъ.
По нѣкога ще учите дори
Това, въ което сте свободни били,
Кога сте яли и кога сте пили;
И тукъ ще трѣбва вечъ: едно! двѣ! три!
За мисли фабриката кара въ сжщия планъ,
Като тъкачитѣ на своя станъ:
Еднѣжка стѣпи само съсъ кракътъ,
Совалкитѣ веднага засновжтъ,
И нишкитѣ се вплитатъ неусѣтно.
Съ едничкѣ ударъ — удари несмѣтно.
Ще дойде философътъ — стѣпва въ класъ
И почва да доказва той завчасъ:
Едното тѣ е, второто пѣкъ тѣ,
Затуй и трето и четвърто тѣ.
Безъ първото и второто не щѣло
Ни трето си ни четвърто стояло.
Студентитѣ цѣнѣтъ това навсѣдъ,
Но за тъкачи нѣма да ги бжде.
Кой иска нѣщо живо да изучи,
Душата първомъ да изгои ще сполучи,
А послѣ съ частитѣ въ ржцѣ стои,